म.भा.टी.

1190011

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिउद्योगप॰ नैलकंठीयेभारतभा ॰ द्विनवतितमो ऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥७॥ यथेति ॥ १ ॥ २ ॥ १ ॥ पर्यस्तांअन्यथाभूतां ॥ ५ ॥ 📲 उद्यो पर्व पर्यस्तेयंपृथिवीकालपकादुर्योधनार्थेपांडवान्योद्धकामाः॥समागताःसर्वयोधाःपृथिव्यांराजानश्रक्षितिपालैःसमेताः॥२४॥ सर्वेचैतेरुतवैराःपुरस्तात्त्व याराजानोहतसाराश्रकणा ॥ तवोद्देगात्संश्रिताधार्तराष्ट्रान्सुसंहताःसहकर्णेनवीराः॥ २५॥ त्यक्तात्मानःसहदुर्योधनेनत्वष्टायोद्धंपांडवान्सर्वयोधाः॥ तेषां मध्येप्रविशेथाय दित्वंनतन्मतंममदाशाईवीर॥ २६॥ तेषांसमुपविष्टानांबहूनांदुष्टचेतसां ॥ कथंमध्यंप्रपद्येथाःशत्रूणांशत्रुकर्शन ॥ २५॥ सर्वथात्वंमहाबा होदेवैरपिदुरुत्सहः॥प्रभावंपौरुषंबुद्धिजानामितवशत्रुहन्॥२८॥यामेप्रीतिःपांडवेषुभूयःसात्वियमाधव॥प्रेम्णाचवहुमानाचसौद्धदाच्चववीम्यहं॥२९॥ यामेत्रीतिःपुष्कराक्षत्वदर्शनसमुद्भवा॥साकिमाख्यायतेतुभ्यमंतरात्मासिदेहिनां॥३०॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्रीरुष्णविद् रसंवादेद्दिनवितमोऽध्यायः॥ ९२॥ ॥७॥ श्रीभगवानुवाच यथाब्रूयान्महाप्राज्ञोयथाब्रूयाद्दिचक्षणः ॥ यथावाच्यस्विद्दियेनभवतामद्वियःसुद्ध त्॥ १ ॥ धर्मार्थयुक्तंतथ्यं चयथात्वय्युपप्यते ॥ तथावचनमुक्तोस्मित्वयैतत्पितृमात्ववत् ॥ २ ॥ सत्यंत्राप्तंचयुक्तंवाप्येवमेवयथात्यमां ॥ १८णुष्वागमनेहेत्ंवि दुरावहितोभव॥३॥दौरात्म्यंधार्तराष्ट्रस्यक्षत्रियाणांचवैरतां॥ सर्वमेतद्हंजानन्क्षत्तःप्रामोधकौरवान्॥४॥ पर्यस्तांपृथिवींसर्वीसाश्वांसर्थकुंजरां॥यो मोचयेन्द्रत्यपाशास्त्रासुयाद्दर्ममूत्तमं॥५॥धर्मकार्ययत्न्शक्यानोचेस्राप्त्रोतिमानवः॥प्राप्तोभवतितसुण्यमत्रमेनास्तिसंशयः॥६॥मनसाचितयन्पापं कर्मणानातिरोचयन्॥ नत्राप्तोतिफलंतस्येत्येवंधर्मविदोविदुः॥ ७॥ सोहंयतिष्येत्रशमंक्षत्तःकर्तुममायया॥कुरूणांस्रंजयानांचसंग्रामेविनशिष्यतां॥ ८॥ सेयमापन्महाघोराकुरुष्वेवसम्थिता॥ कर्णदुर्योधनकतासर्वेत्येतेतदन्वयाः॥ ९॥ व्यसनेक्किश्यमानंहियोमित्रंनाभिपयते॥ अनर्थाययथाशक्तितस्रशंसं विदुर्बुधाः॥ १०॥ आकेशग्रहणान्मित्रमकार्यात्संनिवर्त्तयन्॥ अवाच्यःकस्यचिद्भवतिरुतयत्नोयथावलं॥ ११॥ तत्समर्थशुभंवाक्यंधर्मार्थसहितंहितं ॥ धा र्तराष्ट्रःसहामात्योग्रहीतुंविदुराईति॥ १२॥ हितंहिधार्त्तराष्ट्राणांपांडवानांतथैवच॥ पृथिव्यांक्षत्रियाणांचयतिष्येहममायया॥१३॥ हितेप्रयतमानंमांशंकेह् यतन्यतमानः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तन्तृशंसंअनर्थायविदुरितिसंबंधः अनुनीयेत्यिपाठः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ हितंकर्नुमितिशेषः ॥ १२ ॥ १४ ॥ नाभिपयते नोपकरोति॥ १५ ॥